

[Finansministeren.]

Selv om der er sket en kraftig stigning i den private opsparing, er den ikke tilstrækkelig til at dække det store kapitalbehov til investeringerne i erhvervslivet og boliger. Det stærke pres på obligationsmarkedet er et vidnesbyrd herom. Dette forhold er en del af baggrunden for disse lovforslag. Samtidig er det en udbredt opfattelse, at de forskellige former for skattemæssig præmiering af opsparing efterhånden er blevet så mangeartede og indviklede, at en forenkling på dette område er påkrævet. I foråret 1964 blev der derfor nedsat et udvalg, som fik til opgave at overveje mulighederne for en reform af skattebegunstigelserne for den private opsparing. Udvalget blev nedsat i april måned og blev anmodet om at afslutte sit arbejde meget hurtigt. Betænkningen blev da også afgivet allerede i december måned, og jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at takke udvalget for det store arbejde, der er nedlagt i betænkningen. De lovforslag, der nu fremsættes, bygger i det væsentlige på betænkningen.

Det første af de tre lovforslag — forslaget til lov om indskud på etableringskonto — går ud på at give skattelettelse til skatteydere under 35 år, der sparer op af deres løn for at etablere selvstændig erhvervsvirksomhed. Skattelettelsen gives i form af et fradrag i indkomsten for beløb, der indsættes på en særlig etableringskonto i et pengeinstitut. Der skal mindst indsættes 500 kr. i det pågældende indkomstår, og indskuddet kan højst andrage 15 pct. af netto-lønindtægten. Denne består af kontant-lønnen med tillæg af andre ydelser fra arbejdsgiveren, f. eks. værdien af kost og logi, og med fradrag af lønmodtagerfradrag m. m.

De beløb, der er opsamlet på en etableringskonto, frigives, når skatteyderen har anskaffet for 30.000 kr. aktiver til en erhvervsvirksomhed. Det drejer sig om aktiver som varelagre, maskiner og skibe og erhvervsbygninger samt rettigheder som goodwill, patenter m. v.

Af det frigivne beløb kan en tredjedel — dog højst 5.000 kr. — hæves helt skattefrit. Restbeløbet skal normalt heller ikke beskattes ved frigivelsen; men frigivelsen af dette beløb begrænser skatteyderens afskrivningsmuligheder. Der skal nemlig for-

lods foretages en nedskrivning af anskaffelsessummen for de aktiver, der er anskaffet ved etableringen, og som er genstand for skattefrie afskrivninger. Nedskrivningen skal svare til det frigivne restbeløb.

Den foreslåede ordning forudsætter, at etableringen finder sted inden 10 år efter indskudsårets udløb. Fristen udløber dog aldrig, før skatteyderen er fyldt 35 år. Er etableringen ikke sket før fristens udløb, skal de indskudte beløb med tillæg af renter beskattes; finansministeren har dog mulighed for at forlænge fristen for etablering.

Forbilledet for den nu foreslåede ordning er de gældende regler om skattefrie henlæggelser til investeringsfonds. Denne ordning gælder imidlertid alene for selvstændige erhvervsdrivende og har derfor ikke uden videre kunnet overføres til lønmodtagere.

Den nu foreslåede ordning kan ligesom investeringsfondsordningen benyttes samtidig med andre former for skattebegünstiget opsparing, f. eks. indskud på kapitalbindingskonti.

Det andet lovforslag — forslaget til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v. — går ud på at udvide adgangen til fradrag for indskud på kapitalbindingskonti, udgifter til kapitalforsikring samt syge- og ulykkesforsikring m. m. Disse fradrag kan efter de gældende regler højst andrage 1.500 kr. for forsørgere og 1.000 kr. for ikke-forsørgere.

Den første udvidelse går ud på, at beløbsrammen for fradraget i overensstemmelse med opsparingsudvalgets indstilling skal være den samme for ikke-forsørgere som for forsørgere. Herefter foreslås fradragsrammen fastsat til 1.500 kr. såvel for forsørgere som for ikke-forsørgere.

Den anden udvidelse, der er anbefalet af flertallet i opsparingsudvalget, går ud på, at udgifter til syge- og ulykkesforsikring løftes ud af det begrænsede fradrag. Sådanne udgifter skal efter forslaget kunne fradrages fuldt ud. Derved vil skatteyderne få mulighed for at få større fradrag for indbetalinger til de opsparingsprægede formål. Da udgiften til sygekasse- og sygelønsbidrag i almindelighed andrager ca. 400 kr. for ægtepar og ca. 230 kr. for enlige, vil de fleste skatteydere få mulighed for at øge deres opsparingsfradrag med disse beløb.